

عنوان مقاله:

کاربرد بالقوه میکروآرناها (MicroRNA) در درمان دیابت نوع ۲

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی دانشجویان بهداشت و علوم سلامت ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

علی لویی منفرد - دانشیار، گروه بافت شناسی و باکتری شناسی، دانشکده پیرادامپزشکی، دانشگاه ایلام، ایران

نگار شوهان - دانشجوی کارشناسی علوم آزمایشگاهی دامپزشکی، دانشکده پیرادامپزشکی، دانشگاه ایلام، ایران

خلاصه مقاله:

دیابت ملیتوس رایج ترین بیماری مزمن در جوامع آمریزی است که درصد بالایی از افراد را درگیر می سازد. این بیماری یک اختلال متابولیکی مدرن است که در افراد چاق «سیکاری» غیر ورزشکار و در معرض استرس وقوع بیشتری دارد و از مهم ترین علایم آن هیپرگلیسمی است. بیماری دیابت به دو فرم ۱ و ۲ دیده می شود. در هر دو نوع بالا رفتن قند خون منجر به بروز اختلالات سلولی به ویژه القای استرس اکسیداتیو می شود. استرس اکسیداتیو به نوبه خود موجب اختلالات بیشتری در ساختار بافت شناسی و عملکرد هورمونی سلول های لوزالمعده می شود. میکروارناها گروهی از آرناهای کوچک سلولی هستند که بر روی ژن های خاص در درون کروموزوم های داخل هسته سلول های جانوری و گیاهی قرار دارند. در دو دهه گذشته با کشف اخیر میکروارناها نقش های متعددی برای آنها در نظر گرفته شده است مثلاً از نقش اساسی اینمولکول ها به عنوان نشانگر های جدید در تنظیم روندهای داخل سلولی، رشد، تکوین و تکامل، مرگ سلولی، سرطان و بیماریهای دیگری شامل دیابت شیرین نام برده شده است. همچنین نشان داده شده است که میکروارناها فرایندهای رشدی متنوعی در گیاهان را تنظیم می کنند. در مقاله مروری حاضر هدف اصلی بررسی میکروارناها و کاربرد بالقوه آنها برای درمان دیابت نوع ۲ می باشد. نتایج این تحقیق ممکن است توسط محققینی که به نوعی بر روی این بیماری فعالیتی کنند مورد استفاده قرار بگیرد.

کلمات کلیدی:

MicroRNA، دیابت ملیتوس، سلول های الفا و بتا، بافت پانکراس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1706601>

